

Ainhoa Larrañaga

HUHEZIKO ETA LANKIKO KIDEA

Gazte (g)eroaz

Gaur egungo gazteen identitateari erreparatzen diogunean, hamaika ezaugarri esleitzen dizkiegu. Materialki behar dutena baino gehiago izatea, euren buruaren imajinaz soilik arduratzea, eroso bizitzea dute jomuga, esaten dugu sarri. Baieztapen honen egiazkotasuna bilatzen nabil azkenotan.

Hogei urteko gazteekin uneak eta guneak konpartitzeko zortea edo pribilegioa daukat eta egia esan, sumatzen dut ez dela guztiz egia esan berri dudana. Gazte erotzat dauzkagun horiek, geroa kezkaz bizi dute, kontua da, iparra lauso dutela. Aurrean duten gizarteak hainbat eta hainbat bizitzaredu eskaintzen dizkien bitartean, sakonean badaukate, balio horien kontrako bulkada. Aurrean daukatenaren eta sakonean sentitzen eta pentsatzen dutenaren arteko gatazka bizi dute. Kezka dute munduaz, miseria, injustiziaz, egoera politikoaz, baina, kezka zelan bideratu ez dakite. Kezka edo haserre hori formulatzeko edo azaleratzeko gai ez dira eta ez dakite bulkada hori nola bideratu eta biderkatu. Agian, inork ez die-lako irakatsi hori egiten.

Ez dugu arretarik jarri gazteen formazio sozio-politikoan, “politikaren” desprestigioa dela medio edo aitzakia, albo

JUDIT FERNANDEZ

batera utzi dugu gazteen ideologia zainitzeak eta ideologia horretan zailzeak daukan garrantzia. Ondorioz, gaurko gazteen identitatea definitzerakoan sinplekeriatan eta errazkerian erortzen gara. Ezin ditugu gazte guztiak zaku berean sartu. Gutxiengoa da gizarte honen arazoak indiferentziaz bizi dituen. Gehienek diagnosi ezkorra egiten dute, beraz, kezka badute.

Ez dago alde handirik lehenago eta gaurko gazteen artean. Gaur egungo gazteek ez dute “gazte gara gazte eta ez gaude konforme” abestuko, baina nork ez du entzun “*moving all the people moving?*” edo bertsolaritzak hartu duen gazte erreibindikatzailerik? Gazteak esna daude, hurkoarekiko barne bulkada bizirik dago; edozelako eta edonolako injustizien aurrean eurak ere altxatzen dira. Ez dira apatiko eta ez dira indiferente. Agian gure beharra gehiago da: gaztea estereotipatu, etiketatu eta geurea den/izan den ardura euren bizkar uztea. Litekeena da hori gertatu izana. Agian, horrela da.

Gazteen hezkuntza sozio-politikoak helburu izan behar du. Hausnarketarako gaitasuna, kritika eta autokritika, eta bizi dugun errealitatearen gaineko kezka piztea eta eragiten irakastea, gazteen heziketaren ardatz izan behar du. ■

« Ez dugu arretarik jarri gazteen

formazio sozio-politikoan,

‘politikaren’ desprestigioa dela

medio edo aitzakia, albo batera

utzi dugu gazteen ideologia

zaintzeak eta ideologia horretan

zailzeak daukan garrantzia

HIRUKO TXIKIAN

Joxemari Ostolaza

Gorrian haziek trantsizioaren garaian genituen aurreikuspen ezezkorrenak betetzen ari diren ueña bizi dugu. Iragan hori hurbilegi dugu ahanzturak jo ez gaituenok. Oraindik fresko dugu *Berroziak* prestatzen aritutako adituen afera hura, ARGIAK hain arduratsuki salatutako hura. Ordurako guardia zibilen eta polizien torturak jasanak genituen. Gure etxeetako atek kolpeka bortxaz hautsitako loaldiak eta haien ondorengo komisaldegiko egun latzak ez gaituzte abandonatu. *Egunkariaren* zerratze inpuneak epaiketa formala iragan du, kasu baikorrenean Estatuak kitore-

Frankismoaren

kin likidatu nahi duena egindako basakeria bere horretan utzirik normaltasun demokratikoaren

izenean. Dozena baten gainean isolatu nahi dute dozena milako partaidetza izan zuen proiektua, berriro ere martxan jarri behar izan dena. Hondar astean torturaren latza ezagutu duten gazteen abokatuen salaketak kolpatu digu. Ertzaintzak, espainol polizia eta guardia zibila bezain demokratikoa dela frogatu nahi izan du. Normalak direla erakutsi nahi dute, ez dute beste biderik ezagutzen profesionaltasuna adierazteko. Iritsiko zaie kontuak emateko garaia, onenean jubilatuta ondoren noski. Justizia, gauzatzen den gutxitan geldoa da. ■